

תלמודו בידו

דף מד עמוד ב

א] מהי כוונת ר' יוחנן שאמר "דלכון אמרי, דלהון היא" ?

ב] מהו שיעור הערבה למצות ערבה שבמקדש ?

ג] האם יוצאים ידי חובת מצות נטילת ערבה עם הערבה האגודה בלולב ?

ד] האם מותר לעדור כרמים בשביעית ?

ה] כמה מותר לאדם להלך בערב שבת ?

א] בתחילה סבר שהתורה מצויה בידי בני ארץ ישראל, כיון שלא גלו. אך לאחר שעלה רב כהנא מבבל ופשט לר' יוחנן כמה ספיקות, אמר שהתורה מצויה דוקא בידי בני בבל.

ב] רב נחמן: שלשה ענפים, שיש בכל אחד מהם עלים לחים. רב ששת: די בענף אחד, ובו עלה אחד וורי בכך שתהא ניכרת לקיחתה]. נהגו להביא ענפים ארוכים ויפים, שתהא המצוה ניכרת בעין יפה. (רש"י)

ג] ר' אמי: אין יוצאים בה. ואפילו חזר והגביה שוב את הלולב לשם מצות ערבה. וכן לא יאגוד שום דבר אחר עמה, כדי שיהא ניכר שהיא לשם מצוה. רב חסדא: יוצאים בערבה שבלולב ויגביה את הלולב פעמיים, לשם לולב ולשם ערבה. - מצות חיבוט ערבה, היינו לנענעה. (רש"י)

ד] להשביח את האילן ולנקוב העפר שעל השרשים: אסור מן התורה, שנאמר "תשמטנה". למניעת הפסד: מותר לכסות בעפר שורשי אילן מגולים כדי שלא יתייבש וימות.

ה] אסור להלך יותר משלש פרסאות, כדי שיהיה לו פנאי להכין סעודות שבת. לשון א': היינו כשהולך לביתו, שמא בני ביתו לא הכינו מזון עבורו ויכעס עליהם. אבל ההולך לאכסניה מהלך יותר, מפני שסומך על המזון שבידו. לשון ב': אסור אפילו להולך לביתו, שהכל שם שלו. וכל שכן ההולך לאכסניה.